

We voelen ons hier op ons gemak

Voor een grote groep mensen met autisme lukt buitenshuis werken niet. Een deel van hen vindt gelukkig de weg naar een dagcentrum waar ze hun talenten kunnen tonen en verder ontplooien. Maczima bracht een bezoek aan het beeldend atelier van (W)onderweg, een vereniging voor zestienplussers met een normale begaafdheid en een autismespectrumstoornis (ASS) in Wilrijk. We maakten er kennis met zeven bijzondere kunstenaars.

We hebben onze komst ruim op voorhand aangekondigd en onze vragen voor de deelnemers twee weken voor ons bezoek gemaild. Coördinator Gerda Cools had ons bij het eerste telefonisch contact op het hart gedrukt om deze twee 'basisspelregels' te respecteren, want mensen met autisme hebben het doorgaans moeilijk om met veranderingen en onvoorspelbaarheden om te gaan. Eens ter plaatse merken we dat de deelnemers die hebben ingestemd met een interview, zich grondig hebben voorbereid. Hun bereidheid om hun verhaal te vertellen aan een journaliste die ze nog nooit hebben ontmoet, is

groot. Hoeveel moed daarvoor nodig is, maken we op uit wat de deelnemers vertellen over hun moeizame sociale contacten buiten (W)onderweg. Een voor een komen de (W)onderweggers in een apart lokaal hun verhaal doen. Begeleider Hans geeft ons het blad dat aan het infobord in de onthaalruimte hing. De volgorde van de namen op dat blad is belangrijk: wat afgesproken is, verander je het best niet onaangekondigd, want dan valt voor de persoon met autisme de duidelijkheid weg. Dus wordt de afgesproken volgorde de leidraad voor onze reportage en voor de geschreven neerslag ervan.

Philippe (54) komt sinds een vijftal jaar twee keer per week naar (W)onderweg. "Ik heb twintig jaar gewerkt, maar dat lukte op een bepaald moment niet meer. Het doet me goed om hier te etsen, te schilderen en te boetseren. Ik krijg er meer zelfvertrouwen door, het is iets respectvolts waarmee ik naar buiten kan komen. We mogen hier onze eigen stijl volgen, we krijgen veel vrijheid. De begeleiders zeggen soms 'je zou dit nog kunnen doen' of 'je zou dit zo kunnen doen', dingen waaraan ik zelf niet denk. Dat is een verrijking voor mijn werk. Naar hier komen verzet mijn zinnen als ik aan de zwaarmoedige kant ben. Meestal kom ik blij thuis, ik heb dan weer meer energie."

Anne (27) komt hier sinds 2008. "Mijn schoolperiode is niet zo vlot verlopen. Mijn mama is samen met mij op zoek gegaan naar een alternatief. Voor ik naar hier kwam, was ik ook al creatief bezig. Tekenen, schilderen en boetseren doe ik het liefst. Tussendoor kleur ik soms prenten in een kleurboek in tot ik nieuwe ideeën heb voor iets nieuws. Ik kan hier mezelf zijn en kan bij iedereen terecht. Ik doe hier dingen die ik alleen niet zou kunnen en toch voel ik me vrij. Ik voel me hier ook veilig omdat ik hier een structuur heb. Ik ken de andere deelnemers en de begeleiders nu al vrij goed, dat sociaal contact doet me goed. (W)onderweg is mijn tweede thuis, ik zou echt niet zonder kunnen."

